

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010504
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818010504.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. júna 2020 prejednal odvolania obžalovaného

A. R.,

nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom C., XX. V. XX/X, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/93/2018 zo dňa 21. októbra 2019 a takto

r o z h o d o l :

1) Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom súhrnnom treste, pričom výroky o vine a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

2) Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pre trestný čin v bode 1. rozsudku súdu prvého stupňa - prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd podľa § 44 Tr. zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. vo vzťahu k trestu uloženému obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/39/2018 zo dňa 11.6.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/119/2018 zo dňa 1.8.2019.

3) Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný odsudzuje pre trestný čin v bode 2) rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.7.2019 s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m), 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu domáceho väzenia na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.7.2019 je obžalovaný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia povinný:

- a) v čase od 12:00 hod. do 10:00 hod. nasledovného dňa zdržiavať sa vo svojom obydli - na adrese trvalého bydliska C., XX. V. XX/X, vrátane k obydliu prináležiacich vonkajších priestorov
- b) viesť riadny život a
- c) podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami

Podľa § 53 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.7.2019 po vyššie určenú dobu výkonu domáceho väzenia môže odsúdený opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka alebo orgánu, ktorý spravuje technickú kontrolu nad odsúdeným, avšak len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu domáceho väzenia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A. R. uznaný vinným v bode 1. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože dňa 30.11.2017 v čase o 12.20 h v Handlovej v

predajni Lidl na ulici Československej armády 3979/48 odcudzil 2 ks Gordon Blue tak, že si na predajnej ploche tento tovar vložil do nákupného vozíka, v ktorom ho pozakrýval škatuľami s mliekom aby ho nebolo vidieť a následne prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spôsobil spoločnosti Lidl Slovenská republika, v. o. s., so sídlom Bratislava, Ružinovská 1 E, IČO: 35 793 783 celkovú škodu vo výške 1,96 eur,

pričom takto konal napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, Odboru všeobecnej vnútornej správy, č. P. zo dňa 29.11.2016, právoplatným dňa 21.12.2016, uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 10 eur, a napriek tomu, že dňa 12.6.2017 bol trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T 80/2017, právoplatným dňa 18.07.2017, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona. V bode 2. bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 01.06.2018 v čase okolo 18:00 h na chodníku za bytovým domom na ul. XX. augusta XX/X v C., po predchádzajúcom verbálnom konflikte, fyzicky napadol poškodenú mladistvú U. N., nar. XX.XX. XXXX tak, že do nej rukami strčil, následne ju tri krát udrel päťou ľavej ruky do pravej časti tváre a potom do nej opäť strčil rukami, následkom čoho spadla na zem, kde si udrela hlavu, čím jej spôsobil zranenia - otras mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenie v oblasti pravého oka, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu poškodenej v nemocnici a následné liečenie, počas ktorého bol narušený obvyklý spôsob jej života v trvaní menej ako 7 dní.

Bol za to odsúdený podľa §§ 156 ods. 3, 42 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 4, 37 písm. h), m) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 3 roky, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému A. R. uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/39/2018 zo dňa 11.6.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/119/2018 zo dňa 1.8.2019, pričom zároveň boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok o treste nadväzujúce, ak v dôsledku zmeny, ku ktorej došlo týmito zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená U. N. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil jednak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Obžalovaný v odvolaní poukázal na to, že je už starý a má chronický zápal pankreasu, stará sa o syna, pričom ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Obhajca poukázal na to, že obžalovaný konal stratovo a pred súdom sa k spáchaniu trestných činov priznal a tieto oľutoval. Obhajca navrhol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu s maximálnou skúšobnou dobou s probačným dohľadom.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní predložil obžalovaný tri lekárske správy týkajúce sa jeho zhoršeného zdravotného stavu psychického charakteru - narušená kontrola afektov a choroby srdca. Navrhol zrušiť výrok o treste s tým, aby mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom s probačným dohľadom alebo peňažný trest. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Odvolací súd podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutkov.

K napadnutého výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa pochybil, keď obžalovanému uložil jeden súhrnný trest podľa § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. za obidva prejednávané trestné činy vo vzťahu k trestu uloženému obžalovanému právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/39/2018 zo dňa 11.6.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/119/2018 zo dňa 1.8.2019. Obžalovaný síce spáchal obidva prejednávané trestné činy pred dňom 11.6.2018, kedy bol vyhlásený vyššie uvedený skorší právoplatný odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Prievidza. Súdu prvého stupňa však uniklo pozornosti, že pred vyhlásením tohto rozsudku bol v tejto veci samosudcom vydaný trestný rozkaz, sp. zn. 1T/39/2018 zo dňa 29. marca 2018, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 20.4.2018. Proti tomuto trestnému rozkazu podal obžalovaný A. R. odpor a následne bolo vo veci právoplatne rozhodnuté vyššie uvedenými rozsudkami súdov obidvoch stupňov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin (trestné činy), ktorý (é) spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest.

Pod pojmom „vyhlásený odsudzujúci rozsudok“ sa pritom má na mysli aj trestný rozkaz, pričom momentom vyhlásenia tohto trestného rozkazu je jeho doručenie obžalovanému. Na tomto nič nemení ani okolnosť, že predmetný trestný rozkaz v dôsledku podaného odporu bol zrušený, pretože trestné stíhanie obžalovaného v danej veci skončilo následnými odsudzujúcimi rozsudkami. Aj v prípade, že by vo veci boli vyhlásené postupne viaceré odsudzujúce rozsudky, ktoré by boli neskôr v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní zrušené a trestné stíhanie by skončilo neskorším právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. sa vždy rozumie prvý odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz.

Inak povedané tzv. dobrodenie zákona v podobe ukladania jedného súhrnného trestu sa použije len vtedy, ak ide o trestné činy, ktoré páchatel' spáchal predtým, než bolo na neho pôsobené odsudzujúcim súdnym rozhodnutím. Od vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku (trestného rozkazu) už nejde o súbeh trestných činov, ale o recidívu.

Zo skutkových viet prejednávaných trestných činov potom vyplýva, že obžalovaný A. R. pred doručením trestného rozkazu v inej trestnej veci spáchal len prečin krádeže dňa 30.11.2017. Prečin výtržníctva obžalovaný spáchal dňa 1.6.2018, teda po doručení predmetného trestného rozkazu.

Správne mal preto súd prvého stupňa rozhodovať o trestoch osobitne za obidva trestné činy. V prvom prípade prichádzal do úvahy súhrnný trest a v druhom prípade trest samostatný, resp. ďalší.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o súhrnnom treste, pretože došlo k porušeniu Trestného zákona - § 42 Tr. zák., pričom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov sa javil aj ako neprimerane prísny.

1) Postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o treste odvolací súd sám rozsudkom. Vo vzťahu k prečinu krádeže aj keď išlo o „recidívu“ (priestupkovú aj trestnú), nemohol odvolací súd prehliadnuť, že obžalovaný spôsobil škodu len vo výške 1,96 €. Potom s prihliadnutím aj na „doznanie“ obžalovaného a jeho osobné pomery, dospel odvolací súd k záveru, že trest domáceho väzenia vo výmere 18 mesiacov uložený obžalovanému skoršími rozsudkami Okresného súdu Prievidza a Krajského súdu v Trenčíne (pozri vyššie) je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný. Preto odvolací súd rozhodol podľa § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu pre tento prečin.

2) Pri rozhodovaní o treste pre prečin výtržníctva senát odvolacieho súdu zvažoval, či u obžalovaného prichádza do úvahy uloženie trestu odňatia slobody alebo či obžalovanému nie je možné uložiť aj iný alternatívny trest. K tomu je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal predmetný prečin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/80/2017 zo dňa 12.6.2017, právoplatného dňa 18.8.2017 (skúšobná doba v trvaní 16 mesiacov do 19.11.2018). Preto podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu odňatia slobody by musel byť obžalovanému uložený trest ako nepodmienečný.

Súčasne však senát odvolacieho súdu prihliadol na to, že obžalovaný síce spáchal trestný čin na dieťaťi - chránenej osobe, čím naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty vyššie uvedeného

prečinu. Poškodená však v čase, keď ju obžalovaný napadol, bola len 1 mesiac a 1 týždeň pred nadobudnutím plnoletosti, čo nepochybne znižuje závažnosť naplnenia tohto prísnejšieho kvalifikačného znaku. Obžalovaný si vytvoril podmienky pre priznanie dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák. Naproti tomu oproti rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd nemohol rozhodnúť o naplnení príťažujúcej okolnosti aj podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pretože obžalovanému ukladal tento trest len za jeden trestný čin. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného vyhodnotil odvolací súd ako príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností.

Napokon pri rozhodovaní o uložení trestu domáceho väzenia, senát odvolacieho súdu prihliadol aj na to, že obžalovaný má vykonať aj iný trest domáceho väzenia vo výmere 18 mesiacov. Preto sa nejavilo účelné, aby na prevýchovu obžalovaného bolo pôsobené aj nepodmienečným trestom odňatia slobody aj trestom domáceho väzenia.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal predmetný prečin v čase, kedy bolo možné uložiť trest domáceho väzenia len vo výmere 2 rokov, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pretože obžalovaný ešte nezačal s výkonom vyššie uvedeného trestu domáceho väzenia vo výmere 18 mesiacov - § 43 Tr. zák.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.